

۲۰۲۱/۱۲/۰۷

مير عنايت الله سادات

د افغانستان دکولتور مخکښان

ليکونکي: مير عنايت الله سادات ژباړونکي په پښتو: محمد صفر خواربکښ

کله چې د افغانستان د ژبې او کولتور خبره رامنځ ته کيږي، نو ورسره سم د «افغانی نویس» عبدالله نوم اوازښتلی کارونه مطرح کيږي. داستر میره څوک و؟ اوزمور کولتور او ادب ته یې کوم نوښتگر چوپړ کړی دی؟ که درې اوښتو ادب ددې استاد تلپاتې اثار نه وی، موربه اړوی چې دکلمومانگاني، یوازي دنورودلغتنامو او قاموسونو له لار پيدا کړو. ددغه راز شخصیتونو یادونه په واقعیت کې زموږ دملي کولتور ساتنه ده.

افغانی نویس او دهغه بې مخینې نوښت:

مخکې تردې چې دهغه د اثارو یادونه وشي، ښایي چې په پیل کې هغه پیژندگلوي وکړو، چې دهغه د پوهې او ادبي څیرنوپه ډگر کې دهغه دستریانه منونکي کار او د هیواد پالنې له احساس سره اشنا شو. افغانی نویس دشلمې پیړۍ په رومبنيوکلونو کې دکابل ښار داڅکزیو په چم کې وزېږېد. پلار یې ملا محمد چې په عرض بیګي مشهور و دامیر عبدالرحمان خان د دربار له نامتو لیکوالانو څخه و او وروسته دامیر حبیب الله خان په دربار کې دهغه د دوتر رئیس و. دافغانی نویس پلار دلغمان اوموربي کابل پوه. دهغه ترکیب د اښکښه درلوده چې هغه له ماشومتوبه په دواړو ژبو پښتو او دري خبرې، لیکل او لوستل له پلار او مور څخه زده کړي. وروسته یې رواجي علوم دخپل مهال له عالمانو او پوهانو، په ځانګړې توګه د پلار له دوستانو نه زده کړي، ترڅو د لیکوالۍ جوګه شو او د غازي امان الله خان د باچاهۍ په ویاړلې پیړۍ کې یې په کار پیل وکړ.

افغانی نویس روڼ اندی انسان اوله هیواد سره یې د مینې ژور احساس درلود. دهغه افکارو دامانې پیردغورځنګ او مشروطه غوښتنې تر غښتلی اغیز لاندې پاڅه شوي ول. دهغه د هونښیار دریځ او خلکو سره د مینې له امله و چې سردار محمد هاشم خان صدراعظم هغه د صدارت په دوترونو کې د همکار په توګه ونه شو زغملی او اړتون کې یې واچوه. په اړتون کې دهغه بندي کولو له مشروطه غوښتونکو بندیانو سره دهغه پیژندگلوي او اړیکې زیاتې کړې. افغانی نویس له مشروطه غوښتونکو او نورو بندیانو څخه ډېر څه زده کړل چې نه یوازي په خبرو، بلکې به لیکلو کې یې تل ځلیدل. همدغه کسان دهغه د تلپاتې کتابونو په هرکلي کې کره کتنې اولیکنې لري چې ځینې یې دوخت د حکومت زغمل شوي او پاتې یې دکابل په دولتي مطبعه کې له چاپ نه مخکې سانسور او له خپرېدو پاتې شوي دي. (۱) خپرو شو یو کره کتنو نه یوازي د لیکوال لیکنې ارزولي دي، بلکې هغه پیاوړي شخصیت ته یې دلوستونکو پام هم وراړولی دی.

افغانی نویس لنډې، له مانا ډکې او دخلکو د پوهاوی وړ خبرې کولې. له لغت ښیندنې او فضل پلورنې (ځان پوه ښوونې) نه یې کرکه درلوده. هغه زړه بوګونو کې او خوښې هستونو کې یادونه به یې چې دخلکو پر وړاندې د افغانستان در ژیمونوله چال چلند څخه راپیدا کیدل، له ډار پرته او ښوونکي ښه بیانول. (۲)

هغه خپل لاسوندونه او یادښتونه په یو منظم خونديځ (ارشيف) کې ساتل. له دغه خونديځ څخه یو شمیر لیکوالانوپه خپلو لیکونو کې دمآخډ په توګه یادونه کړې ده چې د یادې شوې سکالو (موضوع) اړوند لاسوند ښاغلي عبدالله افغانی نویس په شخصي خونديځ کې شته دی.

افغانی نویس هڅاند اوکوبښني انسان و. ان دژوندپه ورستیوکې چې بدني توان یې کمیده، غوښتل یې د «افغان سرغندویانو» په باب خپلې پراخه اوهرارخیزه څیړنې بشپړې اوخپړې کړي. په دغه راز اثرسره هغه غوښتل چې هغه افغان شخصیتونه چې په بیلابیلو برخو کې خلیلول معرفي کړي. دهغه یادښتونوکی هیڅ برخه له پامه نه وه غورځول شوي او مذهبي، سیاسي، اقتصادي، اداري، پوځي، هنري، سپورتي، ادبي او ټولنیزې برخې په کې وې. په دغه برخه کې دهغه یادښتونه او ټولې کړې پانې زرگونو مخونوته رسېدې. خوژونديې وفا ونکړه چې افغانی نویس ددغه گټور اثر اوډنه اوخپرونه ترسره کړي.

دافغانی نویس خپړې شوي لیکنې:

پښتو قاموس:

دهرې ژبې لغتونه دهماغه ژبې سنتي او بنسټ دي. دلغتونوسمې پوهیدني اودهغو پراخې او ورکارونې له امله لوستونکي یا اورېدونکي په هماغه ښکلا اوزیرکۍ سره په مطلب پوهیدي شي. زیاتره لغتونه څومانوې لري او دکارولو دځای له مخې یې مانوې له یو بل سره توپیر لري.

پخوا تردې چې افغانی نویس پښتو- فارسی قاموس تدوین کړي، زموږ په هیوادکې پښتولغتونه اومانوې یې درې ته نه وې ژباړل شوي اودیوقاموس په ډول ترتیب اوتنظیم شوي نه ول. دې نیمگړتیا دافغانی نویس پام ورواړوه او له خلکو اودهغوی له کولتور سره دښمني له امله یې کارپیل کړ چې داستره فرهنگي تشه ډکه کړي. ځنگه چې په دې برخه کې دمخه کار نه وشوی نور اتولول او اوډل یې هم اسان کارنه واودعمر زیات کلونه یې په راتولو اوترتیبولو تیر شول. هغه څه چې د «پښتو قاموس» په نامه یادېږي، یوازې دپښتو لغتنامه نه ده. بلکې دغه قاموس په عین وخت کې «درې په پښتو» لغتونه هم لري. په بل بیان دا اثر په یوه ټولگه کې ددواړو ژبو لغتنامه ده. ددې اثرتیارول په حقیقت کې نه یوازې له درې ادب سره دپښتو ویونکو بلدتیا له پاره خدمت دی، بلکې درې ژبې یې دپښتو کلمود مانوله پیژندنې اودپښتو ژبې دسمې زده کړې جوگه کړي دي. نوله دې امله ددې گټور اثر نوم یوازې پښتوقاموس ددوه اړخیزه منځپانگې (محتوا) بیانونکی نه شي کیدی. نوبښه به وي چې دا اثر په پښتو- فارسی قاموس یادشوی وي. داچې دې قاموس ددواړو ژبو گډونکو دپوهې او عرفان دکچې د لور تیا له پاره چوپړ کړی دی، دهیڅ ډول شک ځای نه شته دی. خوداچې په هغه پیر اومهال کې دتدوینونکي دې کار ته کم ارزښت ورکړ شي، زموږ له اوسمهالي ادبي تاریخ نه دې خبرې اوپه پام کې نه نیولونه پرته بل څه نه دي. هغه زیار چې افغانی نویس په خپله ددې قاموس دبرابرو لولو او اوډلوله پاره کالی، باید دهغه وخت دولت دافغانستان دکولتور دساتندوې او پرمختیا له پاره ترسره کړی وي. دولت باید دڅیړونکو یوه ډله گومارلې وي چې داملي دنده یې په چټکۍ سرته رسولې وي. خوله بده مرغه دهغه وخت واکمنو دغه راز کولتوري اړتیاوو ته ارزښت نه ورکوه. کلونه وروسته چې کله دا اثر بشپړ شو، د «پښتو ټولني» ادارې دهغې دچاپ لگښت پر غاړه واخیست. دا اثر په درې ټوکو کې تیار شوی و چې رومبی ټوک یې په ۱۳۳۵ او دویم اودریم ټوک یې په ۱۳۳۶ کال کې په دولتي مطبعه کې چاپ شو. دپښتوقاموس کتاب دمطبوعاتو رومبی جایزه چې په هغه مهال کې د «اریانا جایزې» په نامه یادېده، دافغانی نویس په برخه کړه.

عامیانه فارسی لغتونه:

له عامیانه لغتونو نه مقصد دخلکو ترمنځ رواجی گړنې (اصطلاحات) دي. که دالغتونو راتول اوونه لیکل شي، دوخت په تیرېدوسره یې یوشمیرنه کارول کېږي او هیرېږي. دافغانستان دخلکو په نننۍ ولسي (عامیانه) ژبه کې، ناکارېدلې درې (ار) لغتونه رواج دي. خودایرانیا نو له خبرو اترو څخه دا گړنې نه اورېدل کېږي. طبیعي ده چې دافغانستان دفارسی په عامیانه لغتونو کې ددې ټاټوبي دنورو اوسیدونکو له ژبونه هم لار موندلې ده چې سرچینه اوراخیستنه یې سره توپیر لري. نودیوسمندرگي (لغتنامې) په اډانه کې دهغور اتولول او اوډل، اسان کارنه و. افغانی نویس چې هرچیرته اوسیدلې او هر سیمې ته چې تللی، او گړنې یې اورېدلې هغه یې یادداشت کړي دي. ان کله چې بندې و، له بندیانو ودارتون له ساتونکو نه یې گړنې اورېدلې چې دخپل اثر دتدوین په مهال یې هغه نه دي هیري کړي اوپه ولسي (عامیانه) اصطلاحاتو کې یې کښلي دي.

هغه زموږ د هیواد پیر ټولو رواجي گړنو اوله جوغور کړی اوده ریودکارولو دڅرنگوالي لټون یې کړی اودهغې سمه مانا

بي غوره كړي ده. د اصطلاحاتو د ويلو او بيان ډول ايجابوله چې ټول لغتونه خطاطي شي او غريزي نښې پرې زياتي شي. دغه كار د ټايبې د ماشين په وسيله نه كېده. نو تيار شوی متن د هېواديو پيژندل شوي بنايسته ليكونكي (خوش نويس) او اديب (مولانا خسته) ته وسپارل شو چې په قلم يې وليكي .

د عاميانه لغتونو ليكنه اسانه نه ده او د ادبي كلمو غوندې په يو ټاكلې قالب كې نه ليكل كيږي. د ساري په توگه د «نصار» يا «نصار» د ليكلوله پاره دواړه «دس» او يا «ص» توري كارېږي چې له ادبي پلوه د «س» توري سم دي. خو په عاميانه لغتونو كې په «ص» ليكل شوی دي. (۳)

د مطبوعاتو مستقل رياست، د دې كتاب دارزوني او دخپرو لودار تيا د تثبيت له پاره د هېوادله پيژندل شويو ادبيانو څخه يوكميسون وگوماره چې د كتاب دخپرو لويه هكله نظر ورکړي. دكميسيون غړيو په دې نظر توافق وکړ چې ياد شوی اثر « ارزښتناک او جامع او په نسخ كې يوازي او غوره، گټور كتاب دی. نو كتاب بايد چاپ او په مطبوعاتي جايزه وستايل شي. » (۴)

د دې كتاب « لغتنامه فارسي عاميانه » په رومنيو مخونو كې د دې كتاب دارزښت او د ليكوال د گټور روز حمتونو په هكله د افغانستان د ادب او كولتور دمخكې بنانو قضاوتونه او الواكونه شته دي. بې ځايه به نه وي چې دهغوی د هريوله لنډنقل قولونه په دې مقاله كې د قدرمنولو ستونكو د مالوماتو له پاره وړاندې كړو.

ارواښاد افغاني نويس مخكې له دې چې دا اثر دخپرو ډوله پاره د مطبوعاتو مستقل رياست وسپاري، هغه يې دلوري پوهي څښتن او د مشروطيت د غورځنگ يو قدرمن كس (مير سيد قاسم خان) ته سپارلی و، چې په دغه اړوند خپل قضاوت او داستادي نظر ورکړي. هغه د افغاني نويس د زيار ستاينه كړي او د دغه راز يوې ټولگې خپرول يې سملاسي اړتيا بللې. افغاني نويس دغه شخصيت دخپل لارښود او الهام بڼونکی په توگه، يادوه.

عزتمند پوه عبدالهادي داوي چې د يو سياستمدار او مشروطه غوښتونكي په توگه د افغانستان خلكو كې ښه نوم او ځانگړی ځای لري، د كتاب په هكله داسې ليكي: د دې كتاب ليكل، يو گټور او نوښتگر اقدام او د افغانستان د فارسي لهجې د لغتونو او تعبيرونو ارزښناکه زېرمه ده. دا كتاب غالباً رومبني گام دی چې د هېواد د گړنی لغتونو او گړنو د زېرمه كولو په لاره كې اوچت كړی دی او مؤلف يې د پاپونيرانو [طراحانو او مخكېنانو] په ډله كې راوستی دی.

د ادب ا ستاد ملك الشعراء عبدالحق بيټاب ليكي: د گړنی او عاميانه فرهنگ كتاب، رښتيا چې بې مخيني اثر دی چې د داوردې مودې د څيړني او لټون له امله منځ ته راغلی له تاليف نه تير شوی او د تصنيف ترپولي رسيدلی نوله دې امله دارزښت له پلوه د رومي درجې مطبوعاتي جايزې وړ دی. د ادمينه والو له پاره په نوي اوتازه طريقه دكشنري ده. ا ستاد خليل الله خليلي داسې ليكي: د دې ښكلي اثر څو ساعتو لوستلو زه بې اختياره دې ته اړكړم چې قدرمن ليكوال ته دهغه زحمت له امله چې په دې ټولگې كې يې گاللی مباركي وو ايم او دانيك كار داسې وگڼو چې په دې باب زموږ په وخت كې پيل كيږي. په دې لار كې د ليكوال څيړنه اوزيار، د هېوادله ادبي استقلال سره دهغه ميني ښكارندوی ده. هغه لغتونه چې په دې كتاب كې راټول شوي يوازي دعوامو خبرې اترې نه دي بلكې په هغو كې ځيني كلمي هم ليدل كيږي چې د دې هيواد لرغونو ا ستادانو او ويندويانو اثارو كې شته او دوخت به تيرېدوسره وروستنيو ليكوالانو له خپلو ليكنو څخه غورځولي دي او خلكو په خپلو خبرو اترو كې ساتلي دي.

بايد يادونه وکړو چې د فارسي د عاميانه لغتونو كتاب هم داربانه جايزه دخپل ليكوال په برخه كړې ده.

دهيواد په ورځپاڼو او ونيزو كې مقالې:

دهيواد په مطبوعاتو كې د افغاني نويس زياتي مقالې خپري شوی دي. د مقالې په دواړو ژبو پښتو او دري خپري شوي دي. افغاني نويس د امان الله باچا په پېر كې دهغه وخت له جريدوسره خپله همكاري پيل كړه. د سراج الاخبار، امان افغان، انيس او اصلاح په جريدو او ورځپاڼو كې د دې سترميره ډېر اثار خپاره شوي دي. (۵) د دغوليكنو يوشمير لكه د پښتو «لنډيو» راټولول او معرفي د زيات ارزښت لرونكي ده او د اوسمهالو ليكوالانو له پاره ارزښتناکه منبع ده. زموږ دملي كولتور لارويانو ته د كاروان د دغه سالار ياد او دهغه د تلپاتي ليكنو پيژندگلو اړينه وه. په يادوني سره په حقيقت كې موږ دخپل ملي كولتور ساتنه كوو.

په كولتور سره ژوندي دي دمهال واړه قومونه له كولتوره بې خبر كوي دمرگ پر لور مزولونه

-
- ۱- دخپړندوی وینا: لغات عامیانه فارسی-افغانی نویس، دویم چاپ، دبلخ دخیرونو او خپرونو مؤسسه، ۱۳۶۹
  - ۲- لیکوال دخوانی په مهال، دافغانستان دتیرې پیری دنالیکل شوي تاریخ په باب، دبناعلي افغانی نویس له ارزښتناکو خبرو څخه ډېر مالومات اورېدلي دي چې په دې وروستیو وختونو کې یې ځینې اگاه کسان هغه لیکي. افغانی نویس زما دپلار(میر عزیزالله سادات) نږدې دوست و اوزمور کورته نږدې اوسیده.
  - ۳- افغانی نویس- لغات عمیانه فارسی- کابل، دولتي مطبعه- ۵۶۴-۱۳۳۸مخ
  - ۴- عبدالوهاب طرزی، محمد ابراهیم خلیل، داکتر جاوید، ضیا قاریزاده، محمد حسن فهیمی او حیدر ژوبل دکمیسیون غړي ول.
  - ۵- دانشنامه ادب فارسی- دریم ټوک- داسلامی فرهنگ او ارشاد خپرونې- تهران- ۱۳۷۸- ۱۰۳مخ

برای مطالب دیگر میر عنایت الله سادات روی عکس کلیک کنید

